

Το σερί των μοναδικών εμπειριών συνεχίστηκε και στις τελευταίες ημέρες της εκδρομής της Ιονικής σε Ισπανία-Γαλλία-Ιταλία (φωτογραφίες)

Μετά το πρωινό στο ξενοδοχείο μας, είχε έρθει η ώρα να αφήσουμε πίσω την Κόστα Μπράβα και τα Πυρηναία Όρη και να προχωρήσουμε προς τη γαλλική Προβηγκία. Διανύοντας μία απόσταση εκατοντάδων χιλιομέτρων και περνώντας από τα γαλλοϊσπανικά σύνορα, απολαύσαμε τη γαλλική ριβιέρα με προορισμό τη Μασσαλία. Η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Γαλλίας, το πιο μεγάλο λιμάνι της και από τα πλέον σημαντικά της Μεσογείου και της Ευρώπης, με μακραίωνη ναυτιλιακή παράδοση που ξεκινά ήδη από την ίδρυσή της από Έλληνες Φωκαείς περίπου το 600 π.Χ..

Ξεναγηθήκαμε στην πολύ ενδιαφέρουσα αυτή πόλη, γνωστή για τον πολυπολιτισμικό της χαρακτήρα, περπατήσαμε στο παλιό λιμάνι, «χαθήκαμε» στην παλιά πόλη, επισκεφθήκαμε τα μαγαζιά και πήραμε τα αναμνηστικά μας μέχρι το απόγευμα, όταν και επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν για να πάρουμε το δρόμο για την Αιξ Αν Προβάνς, μία αντιπροσωπευτική πόλη της Προβηγκίας, με το πολύ γραφικό της κέντρο και το πανέμορφο συντριβάνι που δεσπόζει στην κεντρική πλατεία της. Μάλιστα, το γεγονός ότι φτάσαμε απόγευμα, την ώρα που σουρούπωνε με αποτέλεσμα να την απολαύσουμε φωτισμένη, έδωσε έναν ιδιαίτερο τόνο στην επίσκεψή μας. Μετά τη βόλτα μας στην πόλη, πήραμε το δρόμο για το ξενοδοχείο όπου μετά από τη μεγάλη αυτή μέρα, μας περίμενε το δείπνο μας και εν συνεχεία ακολούθησε ξεκούραση, αφού την επόμενη μέρα θα είχαμε να διανύσουμε ξανά αρκετά χιλιόμετρα.

Το Σάββατο το πρωί πλέον, οι μέρες της εκδρομής μας έφταναν προς το τέλος τους. Μετά το πρωινό μας, πρώτος σταθμός μας ήταν οι Κάννες. Κάποτε ένα ασήμαντο ψαροχώρι, παραδοσιακός οικισμός στην Κυανή Ακτή, οχυρωμένος πάνω σε λόφο που όμως πλέον έχει μετατραπεί σε πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο κέντρο πολιτισμού! Το 1870 εμφανίστηκαν περιηγητές Άγγλοι ευγενείς με αποτέλεσμα τα επόμενα χρόνια αυτό το ψαροχώρι να προσελκύει Άγγλους και Γάλλους αριστοκράτες, μέσω των οποίων έγιναν ευρέως γνωστές οι Κάννες και η Κυανή Ακτή. Στη συνέχεια χτίστηκε το παλάτι του φεστιβάλ κινηματογράφου και οι Κάννες έγιναν η Μέκκα του κινηματογράφου και των κορυφαίων καλλιτεχνών του κόσμου.

Αφού περιηγηθήκαμε στην παλιά πόλη και βγάλαμε τις... απαραίτητες φωτογραφίες στο διάσημο κόκκινο χαλί μπροστά από το παλάτι του φεστιβάλ, αναχωρήσαμε από τις Κάννες και μέσα από μία πολύ παραλιακή όμορφη διαδρομή κατά μήκος της Κυανής Ακτής και της γαλλικής ριβιέρας, περάσαμε τα γαλλοϊταλικά σύνορα και διασχίσαμε ένα κομμάτι της ιταλική ριβιέρας για να φτάσουμε στη Γένοβα.

Η αλήθεια είναι ότι οι ιταλικές πόλεις υπερέχουν σε αρχιτεκτονική αξία από πολλές τις Ευρώπης και αυτό επιβεβαιώθηκε και στο σημαντικό αυτό ιταλικό λιμάνι, αφού... δεν ξέραμε τι να πρωτοθαυμάσουμε! Τα φανταστικά κτίρια διαφόρων τεχνοτροπιών, τις όμορφες πλατείες και τα συντριβάνια και βεβαίως όλα αυτά με το περιτύλιγμα της πολύ μεγάλης ιστορίας της πόλης αφού οι Γενοβέζοι ήταν σπουδαίοι θαλασσοπόροι και κυρίαρχοι της Μεσογείου για αιώνες (μαζί με τους Βενετούς). Ένα πανέμορφο λιμάνι, με σύμβολο μία караβέλα – το πλοίο-σύμβολο με το οποίο οι Γενοβέζοι κυριαρχούσαν στις θάλασσες. Το ιστορικό της κέντρο έχει ανακηρυχθεί Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς, τα δρομάκια της είναι γεμάτα ζωή και συνολικά είναι μία ζωντανή πόλη που έχει να δώσει πολλά στον επισκέπτη.

Δεν παραλείψαμε βεβαίως να ρωτήσουμε και να βρούμε την πλατεία Ματεότι. Ήταν τιμή μας που επισκεφθήκαμε το σημείο που έδωσε τη ζωή του στα 22 του χρόνια ο Έλληνας φοιτητής από την Κέρκυρα Κώστας Γιωργάκης. Αυτοπυρπολούμενος για την ελευθερία και τη Δημοκρατία της πατρίδας μας ενάντια στη χούντα. Η τιμητική πλακέτα που βρίσκεται στην πλατεία αναφέρει (μετάφραση) : «Στον νέο Έλληνα Κωνσταντίνο Γεωργάκη που

θυσιάσε τα 22 του χρόνια για την Ελευθερία και τη Δημοκρατία του τόπου του. Όλοι οι Ελεύθεροι Άνθρωποι ανατριχιάζουν με την Ηρωική του χειρονομία. Η Ελεύθερη Ελλάδα θα τον θυμάται πάντα». Αργά το απόγευμα πλέον πήραμε το δρόμο για την Πιατσέντζα όπου και διανυκτερεύσαμε.

Την Κυριακή πλέον θα παίρναμε το δρόμο της επιστροφής. Μετά το πρωινό μας ξεκινήσαμε με προορισμό την Αγκώνα. Ωστόσο, παρά το γεγονός ότι δεν υπήρχε στο πρόγραμμά μας, περνώντας έξω από την Μπολόνια και καθώς μας το επέτρεπε ο χρόνος, ο υπεύθυνος της εκδρομής ουσιαστικά μας «έκανε δώρο» μία επίσκεψη στη φανταστική Μπολόνια. Και τον ευχαριστούμε ιδιαίτερος γιατί πράγματι μείναμε εκστασιασμένοι! Όσα αναφέραμε προηγουμένως για τη σπουδαία αρχιτεκτονική των ιταλικών πόλεων επιβεβαιώθηκαν και με το παραπάνω! Κτίρια-κοσμήματα που μετρούν πάνω από 5-6 αιώνες, υπέροχες, μεγάλες πλατείες, πανέμορφα συντριβάνια, πλακόστρωτοι δρόμοι με ψηφιδωτά και βεβαίως οι... καμάρες. Μας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση ότι οι δρόμοι της πόλης έχουν καμάρες και με αυτόν τον τρόπο προστατεύεται ο κόσμος σε όλες τις καιρικές συνθήκες. Επιπλέον, πρόκειται για μία πόλη γεμάτη ζωή αφού σημαντικό μέρος του πληθυσμού της αποτελείται από τους φοιτητές του γνωστού πανεπιστημίου της Μπολόνια. Χωρίς υπερβολή, ήταν μία από τις πιο όμορφες πόλεις που έχουμε επισκεφθεί στις εκδρομές όλα αυτά τα χρόνια.

Μετά από την επίσκεψή μας στην υπέροχη Μπολόνια, συνεχίσαμε για την Αγκώνα. Μετά τους απαραίτητους ελέγχους επιβιβαστήκαμε στο πλοίο και αφού τακτοποιηθήκαμε στις καμπίνες, απολάυσουμε το δείπνο μας στο εστιατόριο του πλοίου. Και ενώ για άλλους σε αυτό το σημείο θα τελείωνε η μέρα, το δικό μας πρόγραμμα έλεγε διασκέδαση! Τη σκυτάλη πήρε το αηδόني της Ιονικής, ο συνάδελφος Πλούταρχος Κούσουλας και παρά το γεγονός ότι ήμασταν εν πλω, για μία ακόμα φορά μας ανέβασε στα ουράνια, αφού δε σταμάτησε παρά μετά από 5 ώρες συνεχούς τραγουδιού, χορού και γλεντιού! Όλοι οι συνάδελφοι διασκεδάσαμε με την ψυχή μας και πολλοί συνεχίσαμε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

Το πρωί το πλοίο μας έφτανε πλέον στην Ηγουμενίτσα και συγκινημένοι, αλλά χαρούμενοι για την κοινή μας εμπειρία αποχαιρετίσαμε τους συναδέλφους της βορείου Ελλάδος, πριν να συνεχίσουμε για την την Πάτρα. Μετά την άφιξή μας στην πρωτεύουσα της Αχαΐας επιβιβαστήκαμε στο πούλμαν, όπου βεβαίως δεν έλειψαν η καλή διάθεση, οι ιστορίες, τα ανέκδοτα κ.λπ., που έκαναν ευχάριστη τη διαδρομή μας μέχρι την Αθήνα, όπου φτάσαμε νωρίς το βράδυ.

Ήταν πραγματικά μία υπέροχη εκδρομή, από τις καλύτερες που έχουμε πραγματοποιήσει όλα αυτά τα χρόνια. Όλοι οι συμμετέχοντες τη χαρήκαμε με την ψυχή μας και σίγουρα σε αυτό συνετέλεσε και η αποχή λόγω covid που είχε δημιουργήσει σε όλους μας μία γλυκιά προσμονή για να βρεθούμε ξανά όλοι μαζί. Η πρώτη μας εκδρομή στο εξωτερικό μετά από τρία χρόνια έφτασε στο τέλος της, αλλά αποδείχθηκε ότι άξιζε η αναμονή, αφού μας γέμισε με υπέροχες εμπειρίες και αξέχαστες αναμνήσεις. Και

βεβαίως, επειδή είδαμε ότι το ενδιαφέρον ήταν τεράστιο, όπως σας έχουμε υποσχεθεί, να αναμένετε την ανακοίνωση και νέας εκδρομής στο εξωτερικό εντός του χειμώνα, ώστε να συμμετάσχουν και αρκετοί από τους συναδέλφους που δεν είχαν την ευκαιρία να έρθουν μαζί μας αυτή τη φορά.